

نگاهی به طرح جامع تحول بخش مالی تایلند

لیلا محرابی*



۱. مقدمه

به‌سربرد. طی سال‌های دهه ۷۰ از توسعه سریع اقتصادی و تجاری برخوردار بود اما توسعه مذکور، منجر به بروز آثار نامطلوب اجتماعی نظیر اختلاف طبقاتی شدید، گسترش فساد و زیان‌های زیست محیطی گردید.

توسعه موفقیت‌آمیز اقتصادی و صنعتی تایلند در دهه ۹۰ موجب

تایلند با جمعیتی حدود ۶۵ میلیون نفر، یکی از مهم‌ترین کشورهای خاور دور است که با ۵۱۴ هزار کیلومتر مربع حدود یک‌سوم خاک ایران مساحت دارد. این کشور از دهه ۱۹۷۰ سیاست متنوع‌سازی اقتصاد و توسعه صنعتی را درپیش‌گرفت و چندین سال در دوران طلایی

* کارشناس ارشد پژوهشی، گروه بانکداری اسلامی، پژوهشکده پولی و بانکی.

تایلند طراحی نمودند. پس از اجرای این طرح با وجود یک سیستم کارا، موجبات عرضه خدمات مالی بالقوه، رشد اقتصادی و دسترسی به تولیدات و خدمات مالی اساسی در قیمت‌گذاری‌های مناسب و همچنین، رقابت‌پذیری، کارایی، پایداری، ثبات سیستم مالی و قابلیت خدمت‌رسانی شفاف و منصفانه به کلیه مصرف‌کنندگان و حمایت از آنها ضمن رعایت استاندارد حاکمیت شرکتی مناسب از سوی نهادها و مؤسسات مالی و ارائه تصمیمات شفاف سرمایه‌گذاری فراهم خواهد شد.

۲. طرح جامع بخش مالی تایلند

فاز اول طرح تحول بخش مالی تایلند (FSMP I) طی سال‌های ۲۰۰۴-۲۰۰۸ با هدف افزایش کارایی و بهره‌وری نهادها و مؤسسات مالی، ارتقای ظرفیت مالی و حمایت از مصرف‌کنندگان اجرا گردید. به دنبال اجرای فاز ۱، در سیستم مالی تایلند تغییرات ساختاری قابل ملاحظه‌ای، از جمله شکل‌گیری شرکت‌های بزرگ مالی از طریق ادغام نهادهای مالی کوچک و ارتباط با دنیای خارج، تأسیس و شکل‌گیری بانک‌های خرده‌فروشی و شرکت‌های فرعی^۳ (تابعه) و بهبود در مدیریت عملیاتی و مدیریت ریسک، ایجاد گردید. با وجود پیشرفت‌های قابل توجه حاصل از تکمیل فاز ۱ برنامه، نهادهای مالی - با توجه به بحران سیاسی داخلی، رقابت گروه‌ها و تغییرات مکرر دولت‌ها و با وجود مشکلاتی از جمله بالابودن هزینه‌های عملیاتی، ناکافی بودن زیرساخت‌های مالی و کافی نبودن

شد که صاحب‌نظران اقتصادی فرضیه تبدیل شدن این کشور به پنجمین بزرگ‌ترین اقتصاد آسیا و پیوستن آن به جرگه کشورهای صنعتی شده آسیا را مطرح کردند. از سال ۱۹۹۷ منحنی رشد اقتصادی این کشور سیر نزولی را آغاز کرد و به دنبال کاهش ارزش پول چین، بحران گسترده‌ای در اقتصاد تایلند و سایر کشورهای جنوب شرقی آسیا پدیدار شد. عوامل و عواقب این بحران به صورت کاهش ناگهانی رشد صادرات، کاهش ذخایر ارزی، ورشکستگی تعدادی از مؤسسات مالی و بانکی، کاهش مداوم ارزش سهام در بازار بورس، افزایش کسری حساب جاری، افزایش قروض خارجی کشور و کاهش تدریجی سرمایه‌گذاری خارجی ظاهر شد. با بروز نشانه‌های بحران، دولت تایلند در ژوئیه ۱۹۹۷ ارزش پول ملی کشور، بات^۱ را در برابر دلار شناور کرد و فعالیت ۵۸ بانک و مؤسسه مالی ورشکسته را به حالت تعلیق درآورد تا نحوه پرداخت قروض آنها مشخص شود. با این عمل، فرار سپرده‌ها از بانک‌های تایلندی به شعب بانک‌های خارجی به سرعت افزایش یافت و با توجه به کمبود نقدینگی، دولت به دریافت وام‌های کلان از صندوق بین‌المللی پول گردن نهاد.

از این رو هیأت وزرای اقتصادی به همراه فعالان بخش خصوصی کشور، به منظور افزایش اعتماد و انگیزه سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف اقتصاد و پویایی و پیشرفت بخش مالی و رسیدگی به وضعیت مؤسسات مالی ورشکسته، طرح جامع بخش مالی (FSMP)^۲ تایلند را طی یک برنامه توسعه میان‌مدت پنج تا ده‌ساله برای نهادها و مؤسسات مالی زیر نظر بانک مرکزی

نمودار ۱- وضعیت بخش مالی تایلند



به منظور افزایش اعتماد و انگیزه سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف اقتصاد و پویایی و پیشرفت بخش مالی و رسیدگی به وضعیت مؤسسات مالی ورشکسته، طرح جامع بخش مالی تایلند طی یک برنامه توسعه میان مدت پنج تا ده ساله برای نهادها و مؤسسات مالی زیر نظر بانک مرکزی تایلند طراحی گردید

۲-۲. زمان بندی برنامه

مراجع دارای صلاحیت به منظور حصول اطمینان از اجرای صحیح طرح تحول بخش مالی بر مبنای پیشنهادهای و توصیه‌های سیاستی به دست آمده از نتایج فاز ۱ طرح، بر زمان بندی اجرایی زیر موافقت نمودند:

۱. فاز اول (۱ تا ۳ سال): قوی سازی سازوکار بازار و از بین بردن موانع مقرراتی جهت کارایی بیشتر و انعطاف پذیری عملیات؛
۲. فاز دوم (۴ تا ۶ سال): رقابتی کردن، توسعه بازار سرمایه و ورود فعالان جدید به عرصه مالی؛
۳. فاز سوم (۷ تا ۱۰ سال): رسیدن به پیشرفت‌های مورد نظر و دسترسی گسترده مالی بر اساس نتایج به دست آمده از فاز ۲ طرح جامع.

۲-۳. مهم ترین چالش های برنامه

بحران اقتصادی جهانی به طور آشکار، اهمیت سیستم مالی را برای کل اقتصاد به تصویر کشانده است. در واقع، کشوری با سیستم مالی قوی و کارا، منافع اقتصادی را جمع آوری کرده و باعث تخصیص بهینه منابع و حمایت کننده توسعه سریع اقتصادی خواهد شد. بنابراین برآورد و ارزیابی ثبات و کارایی سیستم نهادهای مالی کشور تایلند به عنوان عامل مؤثر در توسعه و پیشرفت فاز ۲ طرح تحول بخش مالی ضروری به نظر می‌رسد. از این رو، مهم ترین چالش‌های پیش روی این نهادهای مالی عبارتند از: بالا بودن هزینه‌های عملیاتی، کافی نبودن سطح توسعه یافتگی، چالش‌های بیرونی ناشی از ایجاد بحران مالی جهانی، ناکافی بودن زیرساخت‌های مالی، ضعف در دسترسی کافی و مناسب به خدمات مالی، پایین بودن کارایی و بهره‌وری، عدم توجه به زمان طراحی چارچوب توسعه برای دوره زمانی آتی و نیاز به گسترش

سطح توسعه یافتگی - با چالش‌های ناشی از افزایش جهانی سازی سیستم مالی در نتیجه بحران فراگیر اقتصادی جهانی سال ۲۰۰۸ روبه‌رو گردیدند. لذا هیأت وزیران اقتصادی، در نوامبر سال ۲۰۰۹ جهت دستیابی به ثبات مالی و اقتصادی و مدیریت ریسک مؤثر، فاز دوم برنامه جامع بخش مالی تایلند (FSMP II) را به عنوان یک برنامه میان مدت برای سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۴، با همکاری و مشارکت وزارت مالی و بانک تایلند - با توجه به اهمیت اهداف مورد نظر و تأکید بر توسعه سیستم نهادهای مالی و مدیریت هرچه بهتر چالش‌های ایجاد شده - تصویب و طراحی نمودند.

فاز ۲ برنامه دارای کمیته‌ای متشکل از متخصصانی از مراجع ذی ربط دولتی و خارجی است که در جولای سال ۲۰۰۷ شکل گرفت و مسئولیت آنها رسیدگی و در نظر گرفتن دستورالعمل‌های سیاسی، استراتژی‌ها و الزامات جزئی اولیه جهت ارائه به کمیته سیاسی نهادهای مالی و متعاقباً وزیر مالی و هیأت دولت جهت تصویب نهایی می‌باشد. نمودار ۱ وضعیت بخش مالی تایلند را جهت ایجاد فاز دوم طرح تحول نشان می‌دهد.

۲-۱. اهداف برنامه

اهداف فاز ۲ برنامه تحول بخش مالی، علاوه بر موارد مطرح شده در فاز ۱، کامل تر گردیده و شامل رعایت استانداردهای مدیریت ریسک و توسعه ابزارهای آن از طریق اعتبارات، بازار، نقدینگی و ریسک‌های پرداخت، استفاده از پیشرفت‌های تکنولوژیکی، تنوع در فراهم آوردن واسطه‌های مالی فراملی (بخش خارجی)، کاهش مطالبات معوق بانکی و هزینه‌های عملیاتی، افزایش رقابت پذیری پایدار، ایجاد تسهیلات و ابزارهای نوین و به کارگیری تجارت الکترونیک جهت ارتباط با دنیای خارج، بهبود زیرساخت‌های مالی جهت گسترش مبادلات و کارایی نهادهای مالی، وضع قوانین و مقررات مناسب تسهیل کننده جهت رشد اقتصادی و حذف قوانین زائد، جذب منابع نیروی انسانی متخصص در بخش‌های مالی، ارائه خدمات شفاف و منصفانه، ایجاد سیستم نهادهای مالی قوی و انعطاف پذیر جهت مقاومت در برابر نوسانات ناشی از جهانی شدن و توانایی مقابله با تغییرات ناگهانی و رقابت با نهادهای مالی بین‌المللی، گسترش بازار سرمایه و افزایش مبادلات تأمین مالی خرد و معرفی متخصصان و عرضه کنندگان خدمات مالی جدید در قالب این سیستم می‌باشد.

داشته و برخی از سیاست‌های دولت در این زمینه باعث شده است که سازمان‌های حمایتی تأمین مالی خرد دولتی از قبیل بانک پس‌انداز دولتی، بانک کشاورزی و شرکت‌های تعاونی کشاورزی^۶، بانک کرانگ تایلند^۷، اداره دهکده ملی^۸ و کمیته صندوق انجمن شهری به ایجاد عملیات APEX که پیشتر توسط FSMP شناسایی گردیده، اقدام نمایند. این پیشرفت‌ها، از طریق شناسایی نقاط ضعف و بهبود کارایی و اعتماد به نفس بیشتر سازمان‌ها با تجارب حرفه‌ای در زمینه تأمین مالی خرد زمینه توسعه‌یافتگی را فراهم آورده و مطالعات تحقیقاتی آتی بر روی نقش و جایگاه این سازمان‌های حمایتی به یافتن ایده‌های بیشتر حمایتی و هماهنگ‌سازی عملیات و استانداردهای سازمان‌های حمایتی کمک خواهد کرد.

توسعه الگوی تجاری جدید

تحقیقات داخلی و بررسی‌های انجام‌شده در ارتباط با مصرف‌کنندگان سطح متوسط جامعه (بخش کشاورزی) نشان می‌دهد که آنها از نظر عرضه‌کنندگان خدمات مالی انتخاب زیادی ندارند و به سازمان‌های غیررسمی با پرداخت نرخ بهره بسیار بالا وابسته می‌باشند. از این رو به نظر می‌رسد که یک الگوی تجاری جدید می‌تواند علاج و درمان این شکاف باشد. لذا بررسی‌های بانک تایلند در این زمینه نشان می‌دهد که اداره دهکده ملی و کمیته صندوق انجمن شهری در قالب یک سازمان کشاورزی به همراه بانک پس‌انداز دولتی در این فرایند توسعه، تسهیلات لازم در مبادلات مالی میان منابع مالی روستا، گروه‌های تأمین مالی خرد و بانک‌های تجاری دولتی را ایجاد خواهند نمود. در واقع اجرا و عملیاتی‌شدن موفقیت‌آمیز این روش بر اثبات اینکه تکنولوژی جدید راهی جهت بازدهی منطقی مبادلات میان عرضه‌کنندگان خدمات تجاری و مشتریانی با درآمد پایین است، تکیه می‌نماید.

بازبینی و اصلاحیه ریسک موزون^۹

بانک تایلند ریسک موزون جدیدی را برای دارایی‌های مربوط به مشتریان جزئی و نهادهای و مؤسسات کوچک، به‌عنوان یک انگیزه و محرک بازار برای بانک‌های تجاری ارائه‌دهنده خدمات به این گروه، در نظر گرفته است. تفاوت اصلی میان ریسک موزون جدید و قدیم در این است که اصلاحیه‌های جدید به بانک‌های تجاری - با وجود مهارت‌های بالا در رتبه‌بندی اعتبارات، مدیریت ریسک و متنوع‌سازی پرتفوی اعتبارات خود - اجازه لازم جهت به‌کارگیری ریسک موزون پایین‌تر برای

فاز ۱ طرح تحول بخش مالی تایلند طی سال‌های ۲۰۰۴-۲۰۰۸ با هدف افزایش کارایی و بهره‌وری نهادها و مؤسسات مالی، ارتقای ظرفیت مالی و حمایت از مصرف‌کنندگان اجرا گردید

میزان رقابت‌پذیری اقتصاد تایلند.

۳. چشم‌اندازهای عملیاتی‌شدن و روند تحولات در طول اجرای برنامه

به منظور عملیاتی‌شدن مراحل برنامه تحول بخش مالی، نظریه‌ها و دیدگاه‌های مختلفی مطرح است که در ادامه به هر یک از آنها می‌پردازیم.

۳-۱. چشم‌انداز اول: گسترش دسترسی به خدمات مالی

جهت دستیابی به خدمات مالی بیشتر، چهار پیشنهاد در نظر گرفته شده است که عبارت‌اند از:

تأسیس کمیته توسعه تأمین مالی خرد^۴

کمیته مذکور با کمک وزارت مالی و با هدف افزایش کارایی و ارائه خدمات مالی به مناطق روستایی در آگوست سال ۲۰۰۳، با ریاست وزیر مالی و رئیس بانک مرکزی تایلند، به‌عنوان مدیر عامل و همچنین نمایندگانی از دیگر مؤسسات و نهادهای وابسته، از جمله سازمان‌های غیردولتی، گروه‌های پس‌انداز و سازمان‌های دولتی، تأسیس گردید. این کمیته بعد از مدتی با ایجاد زیرمجموعه‌هایی متشکل از سهامداران دولتی و خصوصی به طراحی برنامه جامع خدمات مالی به بخش کشاورزی (قشر متوسط) کشور اقدام نموده و در حال حاضر با استفاده از اطلاعات ناشی از اقدامات و مذاکرات دولتی در مناطق شمالی، شمال شرق و جنوب به تکمیل تحقیقات و پیشبرد برنامه توسعه خود می‌پردازد.

ایجاد سازمان و مؤسسات آپکس

ایجاد سازمان‌های آپکس^۵ جهت اجرای وظایف و عملیات در ارتباط با نیازها و کمبودهای گروه‌های پس‌انداز، توسط برنامه جامع بخش مالی پیشنهاد داده شده است. در واقع روند تکامل و تغییرات خدمات مالی بنیادی (مربوط به مناطق روستایی و کشاورزی) در سال‌های اخیر به دلیل حمایت‌های قوی سیاسی و مالی دولت، رشد چشمگیری

خرده‌فروشی و وام‌های مصرف‌کننده کمک قابل توجهی نموده است.

۲-۳. چشم‌انداز دوم: افزایش کارایی بخش مالی

پیشنهاد‌های این دیدگاه به دو بخش تقسیم می‌شود: قسمت اول به بازنگری قوانین و مقرراتی مربوط می‌شود که ممکن است کارایی را کاهش دهد؛ در حالی که قسمت دوم و بخش گسترده آن به سازماندهی مجدد جامع مؤسسات مالی تحت نظارت بانک تایلند ارتباط دارد. در ادامه به بررسی و معرفی هر یک از این دو بخش می‌پردازیم.

بخش اول: بازنگری قوانین و مقررات

مقررات‌زدایی و حذف سیاست‌های زائد از وظایف مداوم و بخش کلیدی رسالت (مأموریت) تنظیم‌کنندگان بازار به شمار می‌رود. سیاست‌های در نظر گرفته شده در این زمینه عبارت‌اند از:

- بهبود رقابت‌پذیری مؤسسات و نهادهای مالی از طریق توسعه مدیریت ریسک، حاکمیت شرکتی مناسب، انعطاف‌پذیری در هدایت‌کنندگان تجارت مالی و نیز استفاده از الگوهای تجارت متناوب؛
- برطرف کردن موانع مالیاتی به منظور توسعه بخش مالی. برای این منظور تجمیع و انتقال دارایی‌های به دست آمده از طرح تحول، از بدهی‌های مالیاتی معاف گردیده و همچنین منافع مالیاتی معاملات درون و خارج از تسهیلات بانکداری بین‌المللی حذف خواهند شد؛
- بهبود زیرساخت‌های اساسی بخش مالی از طریق توسعه دفتر اعتبارات و قوانین مربوط به آن از قبیل قانون حمایت از سپرده و قانون تجارت مؤسسات مالی؛
- حذف مقرراتی که مانع کارایی بخش مالی می‌شود. برای این منظور بانک مرکزی اجازه فعالیت بانک‌های تجاری جهت ایجاد شعب در مناطق روستایی برای ارائه خدمات مالی به جامعه محلی را می‌دهد. همچنین هرگونه دستورالعمل مسئولیت اجتماعی مورد نیاز یک بانک تجاری ایالتی تایلند را جهت فراهم‌آوردن اعتبارات و یا انجام تجارت در سطح مشخص شده از سپرده‌هایشان، به ترتیب در ناحیه عملیاتی و کشور مشخص می‌نماید. لذا به همین منوال اصلاحیه مشابهی برای بانک‌های خارجی نیز قابل تهیه می‌باشد؛
- افزایش سازوکار بازار از طریق ایجاد روش‌های شفاف خروج. اخیراً بانک مرکزی تایلند با استفاده از تجربه نظارتی

افزایش رقابت‌پذیری پایدار، ایجاد تسهیلات و ابزارهای نوین و به‌کارگیری تجارت الکترونیک جهت ارتباط با دنیای خارج، بهبود زیرساخت‌های مالی جهت گسترش مبادلات و کارایی نهادهای مالی، وضع قوانین و مقررات مناسب تسهیل‌کننده جهت رشد اقتصادی و حذف قوانین زائد و جذب منابع نیروی انسانی متخصص در بخش‌های مالی، از جمله اهداف برنامه به‌شمار می‌آیند

خرده‌فروشی و ارائه وام به مشتریان واجد شرایط را می‌دهد.

پایه منطقی این مسأله آن است که وام‌های جزئی، متشکل از انواع مختلف قرض‌های کوچک است که این ویژگی باعث تنوع‌بخشیدن طبیعی با ریسک پایین‌تر می‌شود. از این رو، اصلاحیه ریسک موزون در جهت کاهش وجوه سرمایه مورد نیاز بانک‌های تجاری در ارتباط با



داشته باشند.

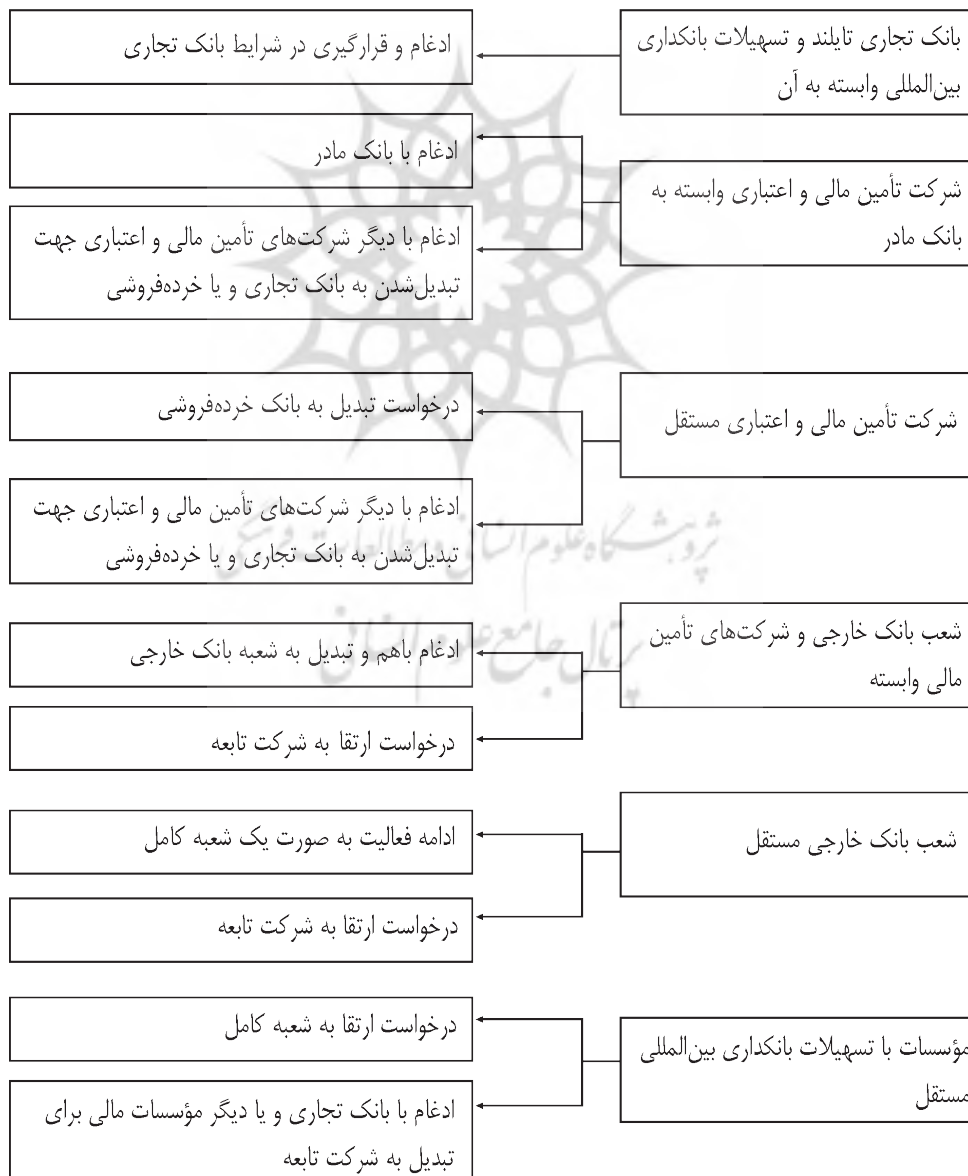
بخش دوم: منطقی کردن ساختار و نقش مؤسسات مالی

برنامه جامع بخش مالی تایلند افزایش کارایی و رقابت راه، از طریق سیستم اصلاح شیوه صدور مجوز جهت کاهش آربیتراژ تنظیمی و همپوشانی حوزه و قلمرو فعالیت‌های تجاری، هدف‌گذاری نموده است. در واقع این موضوع به ایجاد تنها دو نوع از مؤسسات قبول سپرده با یک طراحی قابل توجه برای پر کردن شکاف ایجادشده در ارائه خدمات به افراد با درآمد پایین و شرکت‌های کوچک اشاره دارد. در حالی که در

سایر کشورها و با استفاده از بانک‌های تجاری اقدام به راه‌اندازی روش‌ها و شیوه‌های مقدماتی خروج مؤسسات مالی نگران‌کننده (با کارایی پایین) نموده است.

● اصلاح قواعد کمک به توسعه بازار سرمایه نیز یکی دیگر از سیاست‌های در نظر گرفته شده می‌باشد. از آنجا که بانک‌های تجاری بزرگ‌ترین سرمایه‌گذاران و فعالان بازار سرمایه محلی به شمار می‌روند، بانک مرکزی تایلند با در نظر گرفتن اصلاحیه‌ای در قوانین و مقررات باعث شده است که بانک‌های تجاری نقش وسیع و عمیقی در توزیع فزاینده و افزایش نقدینگی بازار سرمایه

نمودار ۲- نتایج احتمالی بازسازی بخش مالی



۳-۳. چشم‌انداز سوم: اقدامات لازم جهت توسعه حمایت از مصرف‌کننده

بانک مرکزی تایلد سیاست‌های حمایتی مصرف‌کننده را از طریق تشویق مؤسسات مالی به تهیه دستورالعمل‌های شفاف عرضه می‌نماید که این مسأله توسعه شفافیت اطلاعات مطابق با استانداردهای بین‌المللی را نیز دربرخواهد داشت. از سوی دیگر در زمینه حمایت از سپرده‌های جزئی، دولت با اعلام ابطال وثیقه و ضمانتنامه خود برای طلبکاران مؤسسات مالی در سال ۲۰۰۳ به حمایت بلندمدت توسعه بازار مالی داخلی و حذف تدریجی وثایق پوششی پرداخته است و به جای آن، قانون نهاد بیمه سپرده^۱ به‌عنوان پوششی برای ضمانت دولت تا سقف ۱ میلیون بات برای هر حساب شخص سپرده‌گذار در هر بانک در نظر گرفته شده است. هر چند سطح حمایتی در حال کاهش است اما این برنامه ۹۸/۶ درصد از کل حساب‌های سپرده جزئی تایلد را پوشش داده و در نتیجه کاهش مخاطره اخلاقی و تقویت نظم بازار منافع زیادی به‌دست آورده است.

از دیگر اقدام‌های انجام‌شده در زمینه حمایتی، محاسبه نرخ بهره و کارمزد می‌باشد. بانک تایلد بر مبنای پیشنهادهای اقتصاددانان برجسته و نتایج حاصل از بررسی‌های سراسری، اطلاعیه‌ای را در سال ۲۰۰۵ صادر نمود. در این اطلاعیه استانداردهای یکسانی برای بانک‌های تجاری جهت نرخ بهره سپرده‌ها، نرخ بهره مؤثر برای وام‌های تجاری و مصرفی به همراه حق کارمزد و هزینه‌های اختصاص یافته به

با توجه به بالابودن هزینه‌های عملیاتی، ناکافی بودن زیرساخت‌های مالی و کافی نبودن سطح توسعه یافتگی، فاز دوم برنامه جامع بخش مالی تایلد به‌عنوان یک برنامه میان‌مدت برای سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۴، توسط هیأت وزرای اقتصادی طراحی و تصویب گردید

شیوه جدید، فعالان خارجی از طریق حضور فعال خود در شعب اصلی و توابع آن نقش بزرگ‌تر و فرصت‌های بیشتری در سیستم مالی تایلد ایجاد می‌نمایند. لذا در برنامه فوق اقداماتی از جمله بازسازی شیوه‌های صدور مجوز بانک‌های تجاری، گسترش نقش مؤسسات مالی با دارایی خارجی و کاهش تعداد مؤسسات مالی قبول سپرده از طریق ادغام آن و ایجاد یک شرکت بزرگ تحت سیاست «One-presence» در نظر گرفته شده است.

در حال حاضر شرکت‌های بزرگ (ادغام‌شده) مالی اجازه دستیابی به تعدادی از مؤسسات مالی قبول سپرده را در گروه مالی خود دارند که باعث ایجاد تفاوت و تمایز در تنظیم مقررات میان بانک‌های تجاری، شرکت‌های مالی و اعتباری می‌گردد. از این رو جهت کاهش این تکرار غیرضروری، سیاست جدید مربوط به اجازه فعالیت بانک‌های تجاری، تفاوت‌ها و تمایزات عملیات تجاری حاصل از انواع مختلف مؤسسات مالی را حذف نموده و تنها با استفاده از یک نوع مؤسسه قبول سپرده حاصل از ادغام مالی به منفعت کامل اقتصادی می‌رسند.



توصیه‌های سیاستی

- توصیه‌های سیاستی در این قسمت به دو بخش تقسیم می‌شود:
- الف. الزامات و معیارهای مربوط به اصلاحات درونی
- منطقی کردن ساختار سیستم مالی؛
 - فراهم کردن امکانات دسترسی به خدمات مالی برای تمام فعالان اقتصادی؛
 - افزایش رقابت‌پذیری، کارایی، ثبات و تعادل سیستم مالی.
 - ب. الزامات و معیارهای مربوط به اصلاحات حمایتی
 - بهبود زیرساخت‌های اصلی و پایه (بنیادی) سیستم مالی؛
 - بهبود رقابت‌پذیری مؤسسات و نهادهای مالی انفرادی؛
 - از بین بردن موانع مقرراتی برای توسعه بخش مالی؛
 - بهبود کارایی سیستم از طریق قوی‌سازی سازوکار بازار محور؛
 - اصلاح قواعد و سیاست‌های کمک به توسعه بازار سرمایه.

پی‌نوشت‌ها:

- 1- Baht
- 2- The Financial Sector Master Plan
- 3- Subsidiaries
- 4- Microfinance System Development Committee
- ۵- سازوکار عمده جریان وجوه، با خدمات یا بدون خدمات فنی حمایتی برای مؤسسات تأمین مالی خرد جزئی در یک کشور و یا بازار مشترک (جامع) تحت عنوان APEX شناخته شده است.
- 6- Bank for Agriculture and Agricultural Cooperative
- 7- Krung Thailand Bank
- 8- Office of the National Village
- 9- Risk-weight Amendments
- 10- Deposit Insurance Agency (DIA) Act

منابع و مأخذ

Bank of Thailand. (2006). *Thailand's Financial Sector Master Plan Handbook*. From [www.bot.or.th/thai/Financial institutions/ Highlights/ masterplan/ Document/FSMP.pdf&sa=U&ei=yY](http://www.bot.or.th/thai/Financial%20institutions/Highlights/masterplan/Document/FSMP.pdf&sa=U&ei=yY).

Bank of Thailand. (2009). *Bank of Thailand News, The Financial Sector Master Plan Phase II*. Communications and Relations Office, Management Assistance Department, No 54/2552.

<http://www.mfa.gov.ir/cms/cms/bangkok/fa/PoliticalPart/ThailanReport.html>.

Thailand Financial Sector Master Plan. (2004). From www.linklaters.com.

گسترش اعتبارات در نظر گرفته شده است. در واقع منفعت حاصل از این یکسان‌سازی استانداردهای محاسباتی در این است که امکان مقایسه قیمت‌های مؤسسات مالی مختلف به مصرف‌کنندگان داده می‌شود.

۴. مزایای مورد انتظار و توصیه‌های سیاستی

همان‌گونه که در مطالب پیشین اشاره شد، فاز ۲ طرح جامع تحول بخش مالی کشور تا بلند از اقدامات و الزاماتی جهت کاهش هزینه‌های عملیاتی، افزایش رقابت و قوی‌سازی زیرساخت‌های مالی تشکیل شده است. از این رو، انتظار بر این است که خانوارها، فعالان اقتصادی، سیستم نهادهای مالی و کل کشور از این برنامه، منفعت و سود کسب نمایند. از جمله این مزایا عبارت‌اند از:

- وجود نهادهای مالی با کارایی بیشتر، محصولات متنوع‌تر، خدمات مالی شفاف‌تر، انعطاف‌پذیرتر و با مقاومت بیشتر در برابر نوسانات و به‌کارگیری نیروی انسانی ماهرتر و متخصص‌تر در بخش‌های مالی؛

- افزایش رقابت‌پذیری نهادهای مالی از طریق کاهش هزینه‌های خدماتی و به دنبال آن پایین‌آمدن هزینه‌های داد و ستد (کاهش هزینه‌های عملیاتی)؛

- آزادسازی شبکه‌های مالی و گسترش تجارت بر مبنای استانداردها و رتبه‌بندی‌ها؛

- استفاده از پیشرفت‌های تکنولوژیکی، گسترش ابزارهای نوین و به‌کارگیری تجارت الکترونیک جهت ارتباط با دنیای خارج؛

- گسترش بازار سرمایه و تنوع بیشتر در فراهم‌آوردن واسطه‌های مالی در فرا مرزها؛

- کارایی بیشتر از طریق افزایش رقابت و بهبود در زیرساخت‌های مالی نهادها که منجر به انعطاف‌پذیری بیشتر در افتتاح شعب و گسترش وسعت تجارت، بیشتر شدن ابزارهای مدیریت ریسک مؤثر و اطلاعات کافی و مناسب برای مدیریت ریسک در بخش مالی می‌شود (وجود نهادهای مقرراتی و نظارتی قوی‌تر)؛

- در مجموع در کل کشور با وجود طیف گسترده‌ای از تولیدات و خدمات مالی منجر به پس‌انداز بیشتر برای توسعه کشور و از سوی دیگر منجر به قوی‌شدن جامعه محلی از طریق دسترسی بیشتر به خدمات مالی و در نتیجه دسترسی به درآمد و سطح استاندارد زندگی بالاتر می‌شود و با وجود دانش و سواد مالی بالاتر، آزادی و مصونیت سیاسی - مالی افزایش خواهد یافت.